

מ"ת 41908/03/20 - מדינת ישראל נגד אברהם טויטו

בית המשפט המחוזי בירושלים

בפני כבוד השופט אריה רומנוב

מ"ת 41908-03-20

בעניין: מדינת ישראל

המבקשת

נגד

אברהם טויטו

המשיב

ב"כ המבקשת: עו"ד נהורא לוי

ב"כ המשיב: עו"ד דותן דניאלי

החלטה

1. לפני בקשת המבקשת להורות על מעצר המשיב עד לתום ההליכים המתנהלים נגדו, ולחלופין לקביעת תנאי שחרור מגבילים ראויים.
2. יצוין כבר עתה, כי ביום 17.3.20 במסגרת הליך החקירה, החליט בית משפט השלום (כב' השופט ב' אלעזר) לשחרר את המשיב בתנאים מגבילים, שעיקרם שהייתו של המשיב במעצר בית מלא בבית אחיו בעיר טבריה. ערר שהגישה המשטרה על החלטה זו, נדחה על ידי בית משפט זה (כב' השופט מ' סובל בעמ"י 37449-03-20).
3. נגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירת הצתה, לפי סעיף 448(א) רישא לחוק העונשין, התשל"ז-1977, וכן עבירה של שיבוש מהלכי משפט על פי סעיף 233 לחוק האמור.
4. בכתב האישום נטען, כי בשנים שקדמו ליום 9.3.20 התגורר המשיב ביחד עם הוריו ואחותו בדירה הנמצאת בבית משותף ברחוב הרב דרוק בשכונת רמת שלמה בירושלים. מול הדירה של משפחת המשיב נמצאת דירת המתלוננים. נטען, כי במהלך שנים אלו פרץ סכסוך בין משפחת המתלוננים לבין המשיב, שעניינו בין היתר סוגיות של רעש והטרדה.

בכתב האישום נטען, כי בחג פורים, יום 9.3.20 בשעה 10:30 לערך, עת היו המתלוננים בביתם, המשיב הצטייד

עמוד 1

בחבילה המכילה כ-10 נפצים. על פי הנטען, המשיב הלך אל סמוך למדרגות הכניסה לבניין, הדליק את הנפצים או חומר מתלקח אחר שטיבו אינו ידוע למבקשת, והשליכם לעבר חצר בית המתלוננים.

כתוצאה מהשלכת הנפצים אחזה אש במצללה (פרגולה), במזרונים ובמוצרי טקסטיל שונים שאוכסנו בחצר הבית. האש התפשטה במהירות לעבר פנים הבית דרך חלון שפניו לחצר. לאחר שהמשיב הבחין כי השריפה מתפשטת, הוא ביקש ממר דניאל אבישר, עובר אורח שחלף במקום, להתקשר לכיבוי האש. דניאל ציין בפני המשיב כי אין באפשרותו לעשות זאת כיוון שאינו מחזיק בטלפון. נטען, כי חרף דברי דניאל נמנע המשיב מלהתקשר לכוחות הכיבוי. הוא נכנס לביתו להתריע בפני אמו על התפרצות האש, ואמר לה: "אל תדברי יותר מדי, הרי זה לא אנחנו".

כתוצאה ממעשיו של המשיב נגרמו נזקים כבדים לביתם של המתלוננים ולתכולתו: המצללה בחצר נשרפה כליל וקרסה לתוך החצר; חדר הבנות בבית נשרף; שני זוגות אופניים חשמליים שנמצאו בחצר הבית נשרפו. כמו כן נגרמו נזקים קשים של פיח ועשן לכלל הדירה וכן נזקי פיח ועשן לדירה מספר 7 בבניין המצויה מעל לדירת המתלוננים.

משפחת המתלוננים ודיירים נוספים, בהם גם פעוטות, אשר שהו בבניין, הבחינו בעשן ובאש, נתקפו בבהלה והתפנו במהירות מבתיים בטרם הגיעו הלהבות והעשן לפנים הבתים.

5. המשיב חולק על קיומן של ראיות לכאורה ועל קיומה של עילת מעצר. המשיב מאשר כי הוא היה במקום האירוע אך מכחיש את המיוחס לו. לדברי המשיב, הואיל ובאותו יום חל חג הפורים, הוא השליך לעבר הכביש דבר המכונה "שומים" "שזה מין דבר כזה שמוכרים כדי שילדים יזרקו בפנים של בית הכנסת בעת קריאת המגילה כשהחזן מזכיר את השם המן" (הודעתו מיום 16.3.20, עמ' 2 ש' 13-15). ואולם המשיב מכחיש כי הוא זרק דבר כלשהו לעבר חצר ביתם של המתלוננים. הוא גם מכחיש כי אמר לאמו את הדברים המיוחסים לו בכתב האישום.

6. שמעתי את טענות הצדדים ועיינתי בתיק החקירה ומצאתי כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה להוכחת העובדות להן היא טוענת בכתב האישום. הראיה העיקרית היא דברים שמסר מר דניאל אבישר הנזכר בכתב האישום. מר אבישר הוא עובר אורח שאין לו היכרות מוקדמת עם המשיב. בדברים שמסר במספר הזדמנויות שונות מסר מר אבישר, כי הוא ראה את המשיב זורק נפצים לעבר החצר, וכי בסמוך לאחר זריקת הנפצים פרצה השריפה. לדבריו, הוא עמד במרחק של 2-3 מטרים מהמשיב. אביא קטעים מההודעה שמסר ביום 11.3.20.

"... ראיתי 2 בחורים שאני לא מכיר כשהם יוצאים מהרכב הזה ואני שמעתי קולות של נפצים מכיוון הרכב ממנו הם ירדו ואני ראיתי את אחד מהם שחבש כובע קסקט בצבע חום או אפור וראיתי אותו זורק נפצים אל תוך פרגולה של בית בקרבת תחנת האוטובוס, הוא זרק איזה 3 נפצים גדולים ואז הוא ירד אל חצר בבניין וזרק עוד כמה נפצים ונכנס אל הבניין ואז אחרי איזה 10 שניות לערך אני ראיתי אש גדולה מאזור החצר והפרגולה אליה הוא זרק את הנפצים, ואז החשוד שזרק את הנפצים נכנס אל תוך בית ושמעתי אותו צועק אמא אמא צאי

מהבית..."

....

שאלה: באיזה מרחק היית ממנו בזמן שהוא השליך את הנפצים לעבר הפרגולה כדברך?

תשובה: 2-3 מטר. לא יותר.

שאלה: האם אתה בטוח שהאש נגרמה מהנפצים שהוא השליך ולא ממשהו אחר?

תשובה: כן. ברור.

7. בשיחה טלפונית שהמשטרה קיימת עם מר אבישר ביום 16.3.20 מסר מר אבישר, כי הוא בטוח במאת האחוזים כי האדם שהמשטרה עצרה במקום האירוע (היינו המשיב), הוא האדם שזרק את הנפצים. כאשר הוא נשאל מתי בדיוק התחילה האש, השיב מר אבישר, "... שלאחר שהזריקה של הנפץ האחרון התחילה האש".

8. בעקבות אירוע השריפה הגיעו למקום כוחות כיבוי והצלה. בחוות הדעת שנערכה על ידי שירותי הכבאות וההצלה נכתב: "ניתן לראות כי מוקד הבעירה בתוך המרפסת/פרגולה, נמצא באיזור הפתוח אל הרחוב ללא סגירה הרמטית והאיזור הסגור יותר של הפרגולה ניתן לראות שהאיזור אינו נשרף כליל, דבר המעיד ככל הנראה על זריקה של חפץ בוער מחוץ לפרגולה (מהרחוב) אל תוך איזור האחסון המאופיין במוצרי פלסטיק וטקסטיל". הנה כי כן, הערכת שירותי הכבאות מתיישבת עם גרסתו של מר אבישר ומשלימה אותה.

9. במהלך הדיונים שהתקיימו לפני הצביע ב"כ המשיב על פרכות וסתירות הקיימות לטענתו בחומר החקירה. אלא שמקומן של אלה להתברר בתיק העיקרי. כאמור, הראיה העיקרית הקיימת בתיק החקירה היא גרסתו של מר אבישר. מדובר בגרסה עקבית של אדם אובייקטיבי, שיש בה כדי להניח את התשתית הראייתית הנדרשת לעניינו.

10. פרט לגרסתו של מר אבישר ולחוות דעת שירותי הכבאות, יש תמיכה מסוימת לגרסת התביעה בעובדה שקיים סכסוך בין המשיב לבין המתלוננים, וכן בדברים שמר אבישר שמע את המשיב אומר לאמו.

11. משקבעתי כי יש ראיות לכאורה יש לדון בשאלת קיומה של עילת מעצר ולבחון חלופות מעצר. בעניין זה יש לתת משקל לעובדה, שהמשיב נעדר עבר פלילי וכי הסכסוך בינו לבין משפחת המתלוננים הוא סכסוך ישן, שהאירוע המשמעותי האחרון ביחס אליו התרחש לפני כשנה. האירוע מושא כתב האישום אירע בחג פורים, ואין לשלול את האפשרות שהמשיב זרק (לכאורה) את הנפצים מתוך רצון להקניט או להרגיז את המתלוננים, או משום שהוא חמד לצון, ולא מתוך כוונה להצית את דירתם של

המתלוננים. עובדה היא, שכאשר פרצה השריפה ביקש המשיב ממר אבישר להזעיק את שירותי הכבאות.

12. מכאן עולה, כי הסכנה הנשקפת מפני המשיב אינה כלפי כלל הציבור, אלא רק כלפי המתלוננים. גם אם אניח כי למשיב לא הייתה כוונה לגרום לשריפת דירתם, עדיין המעשה שעשה לכאורה מצביע על הסכנה הנשקפת מפניו כלפי המתלוננים, ומעשה לכאורי זה מצדיק מתן הגנה למתלוננים. הגנה זו יכולה לבוא על סיפוקה אם המשיב יורחק מירושלים ויאסר עליו ליצור קשר עם המתלוננים. מכאן, שאינני רואה מקום להורות על מעצר בית של המשיב, אפילו חלקי.

13. יש לציין, שבהודעתו במשטרה מסר המשיב כי מזה כמה שנים הוא מתגורר בתל אביב, ברחוב הכרמל 11. מכאן, שהרחקתו מירושלים, גם אם יש בה פגיעה מסוימת במשיב, היא פגיעה מידתית בנסיבות העניין. אכן, הוריו של המשיב מתגוררים בירושלים, ולפי שעה יימנע ממנו לבקר אותם, גם בערב פסח המתקרב (דבר שספק אם עולה בקנה אחד עם ההגבלות שניתנו בימים אלה לשם מניעת התפשטות נגיף הקורונה). זאת אפילו אם המתלוננים אינם שוהים בימים אלה בדירתם, שכן הם נאלצו לעזוב אותה בשל שריפתה.

14. סוף דבר. אני קובע כי המשיב ימשיך להיות משוחרר בתנאים הבאים:

א. נאסר על המשיב להיכנס לתחומי העיר ירושלים.

ב. נאסר על המשיב ליצור קשר עם המתלוננים, בין במישרין ובין בעקיפין.

ג. המשיב יפקיד עירבון בסך 5,000 ויחתום על התחייבות עצמית בסך 15,000 ₪.

ד. המשיב ימציא 3 ערבים שיחתמו על ערבות בסך 10,000 ₪ כל אחד.

ניתנה היום, ט' ניסן תש"פ, 03 אפריל 2020, במעמד הנוכחים.